

Nr 11.

Ankom till Riksdagens kansli den 2 maj 1911 kl. 12 m.

Andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande nr 11, i anledning af Första kammarens beslut om skrifvelse till Kungl. Maj:t med hemställan, att i den nya landshöfdingeinstruktion, som kan förväntas blifva utfärdad, införa mera normerande bestämmelser om fridlysningsförfarande m. m.

Med anledning af motion (nr 290) af herrar *Emil Kristensson, Ernst Söderberg, C. E. Svensson* och *A. C. Lindblad* och på hemställan af sitt femte tillfälliga utskott har Andra kammaren utan debatt och votering för sin del beslutat, »att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes lämna Riksdagen tillfälle att, såvidt angår bestämmelserna om fridlysningsförfarande och hvad därmed äger samband, yttra sig öfver det förslag till ny landshöfdingeinstruktion, som i sammanhang med fögderiförvaltningens omorganisation kan varda upprättadt.»

Sedan beslutet delgifvits Första kammaren och hänvisats till behandling af denna kammarens första tillfälliga utskott, har detta hemställt, »att Första kammaren måtte på det sätt biträda Andra kammarens i ärendet fattade beslut, att Första kammaren för sin del beslutar, det Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t uti den nya landshöfdingeinstruktion, som förväntas blifva utfärdad i sammanhang med fögderiförvaltningens omorganisation, införa mera normerande bestämmelser om fridlysningsförfarande och hvad därmed äger samband.»

Första kammaren har bifallit denna sitt utskotts hemställan, och då Andra kammarens i ämnet fattade beslut således ej blifvit af medkammaren oförändradt antaget, har ärendet jämlikt § 63 mom. 3 riksdagsordningen *Bihang till Riksd. prot. 1911. 9 Saml. 2 Afd. 2 Band. 5 Ser. 11 Häft. (Nr 11.) 1*

blifvit återlämnadt till Andra kammaren, som för vidare behandling hänvisat detsamma till sitt femte tillfälliga utskott.

Såsom framgår af de relaterade besluten, äro båda kamrarna fullt ense därom, att ändrade bestämmelser angående fridlysningsförfarandet och hvad därmed äger samband äro af nöden, men hysa något olika uppfattning om sättet, hvarpå nödiga föreskrifter i dylikt syfte böra komma till stånd. Första kammaren har genom sitt beslut ansett det öfverflödigt, att Riksdagen vidare uttalar sig angående ärendet, utan har velat lägga saken uteslutande i Kungl. Maj:ts händer, under det Andra kammaren anhållit, att Kungl. Maj:t måtte sätta Riksdagen i tillfälle att, såvidt det anginge här omhandlade bestämmelser, yttra sig öfver det förslag till ny instruktion för landshöfdingarna, som kan förväntas blifva upprättadt och om hvars behöflighet för åstadkommande af mera tydliga föreskrifter i här berörda hänseende jämväl Första kammarens utskott ganska bestämdt uttalat sig.

Vid utskottets förnyade pröfning af ärendet har den ståndpunkt, som intagits af Andra kammaren, syntts utskottet väl befogad. Under den debatt, som motionen föranledde i Första kammaren, ansåg en talare frågan vara af sådan vikt, att den borde inrymmas under Konungens och Riksdagens gemensamma lagstiftning. Däremot fann han ett beslut i öfverensstämmelse med utskottets i Första kammaren förslag vara skärligen betydelselöst, enär mera normerande bestämmelser kunde och säkerligen blefve införda i den nya landshöfdingeinstruktionen utan någon anhållan från Riksdagens sida.

Då utskottet allt fortfarande anser det vara icke blott en rimlig begäran, utan af synnerlig betydelse, att med hänsyn till vikten af de medborgerliga intressen, som af frågan beröras, Riksdagen sättes i tillfälle att yttra sig öfver förslaget till ny landshöfdingeinstruktion i förevarande del, får utskottet hemställa,

att Andra kammaren måtte fasthålla vid sitt förut i ärendet fattade beslut.

Stockholm den 2 maj 1911.

På utskottets vägnar:

ULRIK LEANDER.